

A N E M O N E N

MARTS - APRIL - MAJ 2012

I dette nr. af Anemonen

- Standerens hjørne
- PARO; Kommunikation, kontakt og livskvalitet.
- Digt af Sanne
- Interview med Charlotte om hendes tur til Maldiverne.
- Sidste nyt fra Brugerrådet
- Mærkedage
- Gospelkor gæster Stefanshjemmet

ANEMONEN

Redaktionen har redaktionsmøde hver torsdag kl. 14.00 -15.00. Her vil man kunne træffe os på 3 sal i multimedierummet.

Redaktionen:

Kurt Leth,
Ekstern bruger
Medlem af
Brugerrådet.

Vagn Jensen,
Tapgruppen.
Webmaster for
Stefanshjemmet.

Chresten Christensen
Ekstern bruger

Deadline for næste nummer af Anemonen er:
d. 1. juni 2012

Inge Lise Jensen,
Strandvejen stuen

Redaktionen kan kontaktes ved at lægge en besked ind i brevbakken " Kurt Leth Anemonen" i Multimedierummet på 3. sal. Du kan også kontakte Kurt og Vagn på Anemonens e-mail, som er: anemonen@ymail.com ligesom Vagn kan kontaktes over Bosted, eller på 3 sal mandag – torsdag efter kl. 14.00.

Aktuelle datoer:

Brugerrådsmøde: Torsdag d. 24 maj 2012

Bestyrelsesmøde: Tirsdag d. 27 marts 2012

Ferie eller lukkedage i AC:

Påskeferie: 5, 6 og 9. april 2012.

Bededag: 4. maj 2012

Kristi himmelfartsferie: d. 17. og 18. maj 2012.

2. Pinsedag: d. 28. maj 2012.

Så er det allerede tid igen – som dagene flyver..

Vi har gang i så meget her, der sker så meget og noget af det vil I kunne læse i Anemonen, andet vil I høre om på bruger- pårørendemødet, som vi har indbudt til d. 28. marts, andet igen måske mest opleve når I møder medarbejderne i huset..

Men her er lidt løst og fast:

I foråret og hen over sommeren gennemfører vi en facaderenovering af Strandvejen – det betyder isolering med bats, en række nye vinduer og nyt tag. Hårdt tiltrængt og længe ventet, og det kommer selvfølgelig til både at larme og svine, men det vil på sigt betyde en forbedring af varmeregnskabet for alle.

Vi har søgt en række fonde om støtte til et større projekt, der omhandler et nybyggeri med aktivitets- og samværslokaler. Det er et ambitiøst projekt, der har til formål at forbedre aktivitetstilbuddene her i huset, men også at trække byen lidt tættere på Stefanshjemmet gennem foreninger, frivillige og naboer, der gennem deres brug af huset, vil kunne give beboerne her flere oplevelser tæt på. Desværre har vi til dato ikke fået mange positive tilkendegivelser, men vi håber, der er en fond, der finder netop vores projekt værd at støtte.

Som I kan læse andetsteds i bladet, har Aarhus Kommune erklæret 2012 som frivillige - år. Vi har derfor arbejdet med, hvordan vi kan se at frivillige kan give nye muligheder til beboere og brugere her hos os. Det har blandt andet betydet, at vi nu på hjemmesiden har nogle sider, der omhandler frivillighed.

Velfærdsteknologien holder også sit indtog på Stefanshjemmet og vi tager gerne imod. At man som bruger ved hjælp af lidt mere avancerede hjælpe-midler kan blive mere uafhængig af personalet ser vi som et gode. Når det samtidig betyder, at medarbejderne får bedre tid til de opgaver, som ikke kan løses ved hjælp af teknologi, er det vel helt klart i alles interesse.

Fremadrettet skal vi i gang med en diskussion om, hvordan vi skal indrette os nu, hvor vi har meget færre midler til at løse flere opgaver. Det er vores virkelighed, og vi vil forholde os til den ved at give os selv et 360 graders eftersyn. Hvordan kan vi få mest mulig pleje, omsorg og pædagogisk udvikling for færrest mulige midler.

Har du som læser ideer, hører vi gerne om det – og jeg tænker, vi også kommer til at tale om det på pårørendemødet.

Bente

Kommunikation, Kontakt og Livskvalitet.

I Danmark er PARO mest kendt fra plejehjem og i arbejdet med demente.

Men dette indlæg handler om PARO i arbejdet med voksne med erhvervet hjerneskade.

PARO ligner en blød bamset babysæl, med store, mørke øjne og lange øjenvipper. Inden i alt det bløde, bamsede, gemmer sig en avanceret robot.

PARO reagerer på lys, lyde og berøring, ved at blinke med øjnene, bevæge sig, og hyle som en rigtig sælunge gør det.

PARO har hukommelse, som lagrer information – PARO lærer sin ejer at kende, så den reagerer på en måde, der udløser flere stimuli.

Når man tænder, så åbner PARO øjnene og siger søgende lyde; når man slukker, så "putter" PARO sig – lægger hovedet på lufferne og lukker sine øjne.

PARO tjener to formål.

Socialt; eksempelvis at trøste, appellere til omsorg, hjælpe til social kontakt

Terapeutisk; eksempelvis at skabe afledning, at motivere til fysisk træning/berøring, at stimulere til samtale.

Dette er en historie om en Beboer, og dennes brug af PARO.

Kvinden har en hjerneskade, sandsynligvis som følge af svær epilepsi og forværret af alkoholmisbrug gennem mange år.

Kvinden har fysiske følger af sin skade: problemer med balancen, med at styre sin krop og med at udtale ord. Hun har kognitive skader: problemer med sprogforståelse; tager kun sjældent initiativ; har svært ved at holde koncentrationen og ved at indgå i sociale sammenhænge.

Hun kommunikerer med enkeltord og mimik.

I tiden efter sin indflytning blev kvinden kendt som voldsomt udadreagerende; kunne uden varsel eller forudgående tegn slå vildt om sig eller kaste med kopper, tallerkner, og hvad hun ellers kunne få fat i.

Der var dagligt alvorlige voldsindberetninger, hvor hun havde slået/skadet medarbejdere.

Flere års intensiv pædagogisk indsats har resulteret i mindre vold, forbedret kommunikation, mindre medicin og forbedret fysisk funktion.

Hun er blevet mere opsøgende og vil gerne være sammen med andre (beboere og medarbejdere). For at sikre kvindens tryghed og således forebygge vold er det primært kendte medarbejdere, der hjælper hende i det daglige.

Men den implicitte risiko giver en vis vagtsomhed i samværet.

Fortsættes side 5

Kommunikation, Kontakt og Livskvalitet. - Fortsat fra side 4

Kvinden vil gerne holde i hånd og give knus.
Hun har ikke pårørende og hendes skade er så omfattende, at hun ikke kan lades alene med et levende dyr.

Men som alle andre har Kvinden behov for nogen at holde om og holde af.

Derfor tog vi kontakt til robotteknologisk institut i Odense for at få en PARO på prøve.

Vores hensigt med at afprøve PARO var at afhjælpe kvindens behov for at vise omsorg og få social kontakt.

Prøvetiden blev en stor succes.

Hun var noget mistroisk overfor den på førstedagen, og hun reagerede med overraskelse, hver gang PARO rørte på sig eller kom med lyde.

Vi hjalp hende til at "tage kontakt".

Metoden var at sætte sig sammen med kvinden i sofaen og placere PARO foran os. Sørge for, at hun var tryk og afslappet, før vi tændte for PARO og begyndte at snakke med den og æ den, mens vi havde tæt kontakt med hende.

I løbet af andendagen begyndte hun selv at røre, men havde hele tiden brug for, at vi var der til at bekræfte, at alt var ok. Hun blev meget mild og kærlig i stemmen; sagde trøstelyde, når PARO hylede, og den fik både kys og kram.

Ligesom kvinden havde brug for hjælp til at tage kontakt, havde hun også brug for hjælp til at afslutte denne.

Vi gjorde det ved at bede hende hjælpe med at putte PARO på sofaen. Når den så lå godt med det sutteformede opladerstik i munden, slukkede vi for PARO.

De første dage foregik al kontakt med PARO i kvindens egen lejlighed, men tredje dag kom den lille sæl en tur med i køkkenet som passager i hendes rollator.

Det gav masser af positiv kontakt til andre beboere, som fik lov at hilse på.

På baggrund af vores observationer skrev vi en ansøgning til Kvindens værge, og hun fik frigivet penge til at købe sin egen PARO.

Medarbejdergruppen på afdelingen har brugt personalemødetid på at blive introduceret af afdelingslederen, som har været på certificeringskursus på Robotteknologisk institut. Erfaringer med PARO fra hele landet viser, at det er en forudsætning for et godt resultat, at medarbejdergruppen er positiv overfor PARO.

Vi har drøftet etikken omkring PARO.

Skal robotter erstatte medarbejdere?

Er det nedværdigende for kvinden at have en "bamse"?

Fortsættes side 6

Kommunikation, Kontakt og Livskvalitet- Fortsat fra side 5

Hvad nu, hvis PARO vækker gemte, glemte følelser i kvinden – kan vi så håndtere det?

Vi aftalte, at vi frem til januar skulle dokumentere og derpå evaluere indsatsen.

Kvinden har nu haft sin egen PARO i tre måneder. PARO er blevet "han" i stedet for "den", og vi har fundet ud af, at hun bliver mere optaget af ham, når vi begynder at "snakke" direkte med ham.

Vi gør meget ud af, at PARO ikke bliver en erstatning for menneskelig kontakt, men et supplement til samværet. Han inddrages som en del af kvindens aktivitet, men er ikke en aktivitet i sig selv.

Hun har ikke nogen at holde af og holde om i sin hverdag – PARO er hendes; én hun kan kramme og kysse, og PARO reagerer med at vise tilfredshed i samværet.

Vi oplever, at kvinden får rigtig meget positiv opmærksomhed, når hun sidder med PARO.

Den kalder smilet frem hos beboere og medarbejdere; bevægelser og lyde og de store øjne er meget appellerende. Og det har en god effekt på kvindens relationer til medbeboere og medarbejderne.

Generelt er kvinden blevet mere udadvendt, opsøgende og deltagende. Medarbejderne er mere trygge ved hende; hun mødes med åbenhed frem for vagtsomhed.

PARO er ikke et vidundermiddel.

Men hun har fået en at kramme. Hun har en at holde af, som ganske uforbeholdent gengælder hendes opmærksomhed. Hun får positiv kontakt med andre beboere og med medarbejderne.

PARO er blevet en del af den pædagogiske indsats, der støtter Kvinden i at være deltagende, at kunne indgå i sociale sammenhænge og til en bedre livskvalitet.

På disse fotos er der vist ingen tvivl om, at glæden ved at møde PARO er stor.

I vores præsentation af vores personaler er vi denne gang hos Strandvejen stuen.

Marion Ørum
Pædagog

Susanne Munk
Social- og Sund-
hedsassistent

Anne Samsudeen
Pædagog

Henrik Andersen
Pædagog

Gülbahar Balut
Social- og Sund-
hedsassistent

Anna Bach
Pædagog

Dorte Kyhn
Pædagog

Mona Pedersen
Social- og Sund-
hedsassistent

Merete Blaaberg
Social- og Sund-
hedsassistent

Aase Nielsen
Social- og Sund-
hedshjælper

Bente Krogh
Pædagog

Lasse Levinsen Uth
Fysioterapeut

Randi Nørgaard
Fysioterapeut

Anny Birthe Lyhne
Sygehjælper

Bente Fogh
Sygehjælper

Tina Ulbæk Jensen
Ergoterapeut

Jerzy Wacławczyk
Omsorgsmedhjælper

Charlotte på **Maldiverne** ANEMONEN

Mandag d. 5 marts fik Chresten, Kurt og Vagn lov at interviewe en af Stefanshjemmets medarbejdere, Ergoterapeut Charlotte Jacobsen. Hun besøgte i efteråret 2011 Maldiverne. I et par måneder fungerede Charlotte som frivillig arbejdskraft på et par af Maldivernes institutioner. I første omgang var det børnehjem som nød godt af at have en veluddannet på besøg, men grundet regeringsproblemer blev det ret hurtigt en skole der kom til at nyde godt af Charlottes arbejdskraft og viden.

Skolen var for børn med alle mulige forskellige handicaps. Her var børnene godt placeret, uden censur ville man nok sige "gemt af vejen" ligesom man gjorde i Danmark for 100 år siden.

Kurt Leth spørger: **Er Maldiverne et U-land?** Charlotte svarer: Nej det er ikke et U-land, men det er et meget fattigt land, og Maldiverne er meget isoleret fra omverdenen. Og de mangler i den grad viden. En af grundene til at de blander børnene på skolen er måske, at de slet ikke ved hvad de skal gøre ved dem. Uddannelse er en stor mangelvare på Maldiverne. Lærerne på skolen var mange steder 18-årige som var gået lige fra "folkeskolen" og ind til en stilling som Lærer på skolen.

Kurt spørger videre: **"Hvordan kan det være at du lige netop valgte Maldiverne?"**

Charlotte svarer: Jeg har altid leget med tanken om at tage ud i verden og arbejde som frivillig. Min første tanke var Afrika. Men efter nogen tids søgen og surfen på nettet, der så jeg, at jeg kunne komme til Maldiverne, og da jeg altid har haft stor lyst til at se og opleve Maldiverne, så kunne jeg slå 2 fluer med et smæk, så valget blev derefter hurtigt Maldiverne.

"Var det dyrt at leve på Maldiverne, og hvordan boede du?" Ja det var faktisk meget dyrt. På Øerne blev dyrket bananer, kokos og papayafrugter, og fra Havet blev der fanget tunfisk, ellers blev alt andet importeret. Huslejen var tæt på det samme som i Aarhus, mens lønningerne højst var 1/3 af hvad vi tjener. Øens befolkning lever mest af alt af turismen. Nogle af øerne er udelukkende et stort Hotel. I starten var vi 2 der boede sammen på en Ø ved siden af Hovedstads-Øen.

Foto: Plus-siden af Maldiverne

Et rent strandparadis!

fortsættes side 9

(Charlotte på Maldiverne, fortsat fra side 8)

A N E M O N E N

Så vi sejlede til og fra arbejde. Bådene fungerede som transport lidt lige som vores by-busser gør her i Aarhus. Men lidt grundet den kultur der er på Maldiverne, er det farligt at bo alene som kvinde. Der er der stor risiko for at ens dør kan blive sparket op, og at blive udsat for overfald og voldtægt. Og efter døren til min lejlighed var blevet forsøgt sparket op en nat, plus en grim oplevelse af at blive forfulgt, så blev enden af det hele at jeg måtte flytte derfra. Jeg var så heldig at møde en amerikansk kvinde, som jeg så flyttede ind hos resten af tiden.

Hvordan var klimaet på Maldiverne i forhold til Danmark? Der er meget varmt på Maldiverne. Der er næsten 30 graders varme døgnet rundt, og en meget høj luftfugtighed, og da jeg kom hjem d. 20 december kan I jo godt regne ud, at det var noget af en forskel. Kroppen reagerede også voldsomt, huden artede sig anderledes end normalt og noget af håret faldt også af, så det var en stor forskel. **"Hvordan er naturen på Maldiverne?"** Naturen er utrolig smuk, et rent "paradis-land" med store flotte strande, koralhave, og jeg havde også fornøjelsen af at bruge en del af fritiden på at dykke. Jeg fik også tid til at besøge Sri Lanka.

Foto: Mon ikke at børnene blev rigtig glade for sanserummet, efter Charlottes besøg

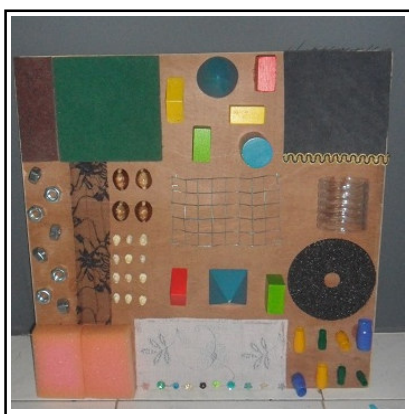

Foto: Her er børnene vist i gang med lidt af dagens motion.

Chresten spørger: **"Fokuseres der også meget på klimaforandringerne på Maldiverne?"**

Ja rigtig rigtig meget. Maldivernes højeste punkt ligger jo kun ca. 2 meter over havoverfladen, og der er allerede forsvundet meget af Maldiverne i havet. Regeringen/landet sparer penge op, så de kan købe en del af Sri Lanka, som befolkningen så kan flytte til den dag havet har opslugt ø-grupperne. **"Finde der rent drikkevand på Maldiverne?"** Nej ikke som vi har herhjemme. Man kan købe vand på flaske.

Kurt spørger videre: **"Er der stor arbejdsløshed på Maldiverne?"** Nej ikke sådan direkte, forstået på den måde, at Regeringen vil hellere "opfinde" lavtlønnede job, for at undgå at folk går på gaden. **"Hvordan fungerer Maldiverne rent kulturelt?"** Befolkningen er underlagt diktatur, og der er meget kriminalitet på øerne. Lige som korruption er en helt alm. del af hverdagen. Bliver du f.eks. stoppet for en forseelse i trafikken kan betjenten hurtigt glemme det for 100 kr. i lommen. Og sådan fungerer det over det meste. Dobbelt moralen lever stort her. Befolkningen må kun have en tro, nemlig Islam, og det er kun tilladt at praktisere sunni-versionen af islam. (fortsættes side 10)

Charlotte på Maldiverne - fortsat ^{ANEMONEN}

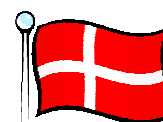
De gør meget ud af at man ikke må drikke, ikke tage stoffer, ikke at være utro og ikke at blive skilt osv.. Alligevel er Maldiverne et af de steder på jorden hvor skilsmisseprocenten er højest. Der eksisterer megen børnemishandling, der er masser af stoffer og rigtig mange er alkoholikere.

"Hvad lavede du arbejdsmæssigt?" Jeg arbejdede med at udvikle et sanse-rum for børnene. Vi lavede bl.a. en stor kasse med en masse små kugler, som dem vi har her på Stefanshjemmet, og en lyskasse og andet til sanserne. Arbejdet gik i det hele taget med at give børnene mulighed for at få stimuleret deres sanser. Det var svært at skaffe midler, vi måtte søge blandt fonde og søge alle mulige steder før det lykkedes at få midlerne til indkøb.

Vi siger tusind tak til Charlotte fordi at vi måtte interviewe hende om hendes tur, samt bringe det plus fotos i Anemonen.

Kurt, Chresten og Vagn

Mærkedage i marts, april og maj:

Susanne Munk har haft 25 års jubilæum, men fejrer det i Caféen d. 29 marts 2012, om eftermiddagen.

Anny Lyhne kan fejre hendes 25 års jubilæum d. 1. maj 2012.

Vi ønsker jer begge stort tillykke med de flotte jubilæer.

Fødselsdage i marts:

Jean Sand	03 marts
Jytte Laursen	03 marts
Marlene Lassen	05 marts
Palle Nielsen	10 marts
Jens Laursen	12 marts
Anders Nedergaard	13 marts
Bodil Jensen	16 marts
Aage L. Schmidt	20 marts
Kurt Leth	21 marts
Carl E. Mortensen	31 marts

Fødselsdage i april:

Peder Dahl Pedersen	02 april
Rene Mortensen	03 april
Lilian Houllind	05 april
Ole Nielsen	06 april
Anne Grethe Mondrup	08 april
Marianne Lauridsen	09 april
Eva Clara Petersen	21 april
Lise-Lotte Pedersen	21 april
Erik Madsen	22 april
Jørgen Thomasen	25 april
Irene Kühl Svendsen	27 april
Kjeld Madsen	29 april

Fødselsdage i maj:

Kim Heitmann	02 maj
Arne Henriksen	04 maj
Johan Møller	08 maj
Leif Nielsen	09 maj
Yusuf Demirci	13 maj

*Redaktionen ønsker
jer alle stort tillykke
med fødselsdagen.*

Sidste nyt fra Brugerrådet.

Kirsten (ledelsesrepræsentant) oplyser, at Stefanshjemmet har haft uanmeldt kommunalt tilsyn sidste år mellem jul og nytår. De forholdt sig primært til Strandvejen. Tilsynet var tilfredse med, hvad de så og oplevede.

Kirsten oplyser også, at man fortsat godt kan være indskrevet i AC efter at man er blevet folkepensionist, dog kun på halv tid.

Aarhus Kommune har valgt året 2012 til et frivillighedsår. Dvs. at der arbejdes hen imod at alle beboere og brugere af bl.a. Stefanshjemmet vil få tilbudt frivillig hjælp. Det kan være som besøgsven eller lignende.

Kommunen og Stefanshjemmets bestyrelse er fortsat i dialog omkring besparelserne hos os.

Jens (bruger af AC) udtalte at, "under de givne forudsætninger fungerer det godt i AC". Han kunne dog godt ønske, at der var noget mere personale, således at man kunne få en mere intensiv og individuel træning. Men at det personale, der er der, gør det godt.

Fremover kan man komme til at betale for skader ved påkørsel af vægge. Derfor er det en god idé, at få undersøgt om alle har en ansvarsforsikring.

Sanne, Strandvejen har sendt os følgende flotte digt om tiden:

Læg mærke til det, læg mærke til det. Bemærk det, for du har et hjerte.

Og du har en tid, eller rettere du har mange tider.

Du har både en nutid og en fortid.

Men husk, husk, at du også har fremtiden. Dvælg ikke for meget i fortiden. Faktisk er det tit sådan, at fortiden egentlig er en passiv bedømmer af din fremtid. For hvad du har været en gang, er årsagen til hvordan du er i dag, og hvordan du bliver.

Sådan er det!

Bare tænk på noget, når man taler tid, så tænker jeg altid på drømme. For drømme er noget mærkeligt noget. Det kan være en fantasiverden, der handler om fortiden, og det kan være en fantasiverden om fremtiden.

Sådan er det!

Tingene hænger sammen.

Tid, tid, tid. Jeg har tid, jeg har tid.

(Synes du ikke at den sætning siger meget, man HAR tid, man HAR tid!)

Det betyder på en måde, sådan at man har tid til ens medmennesker.

Man skal forstå, at det at opleve verden, det er virkelig at spile øjnene op.

Se alle de farver der er.

Og se alle de sammenstillinger der er. De mennesker der er. Man skal forstå, at man skal sprætte ens ører op. Og øjnene op. For det er oplevelsen der gør, at man har en tid. At man har en nutid. En nutid.

(Skal vi ikke stoppe, så jeg kan høre det?)

Sanne

Stefanshjemmets blad
Kig ind på Stefanshjemmets hjemmeside:
www.stefanshjemmet.dk

Gospelkoret Koinonia
giver koncert her på Stefanshjemmet
onsdag d. 25. april 2012.
Så sæt allerede nu kryds i kalenderen.
Tilmelding kan ske på afdelingerne, eller hos
Administrationen på tlf. 87 33 19 00

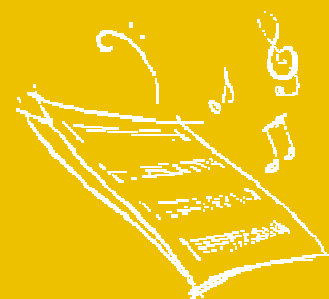

Foto: Niels fra HG2 var hurtig til at fange disse flotte billeder fra den dag i uge 11 hvor det 150 år store og gamle træ, lige uden for Stefanshjemmet, blev fældet. På billedet til venstre er det let nok at få øje på den hårdt arbejdende skovhugger i aktion. Men kan du også finde ham på billedet til højre? Redaktionen siger tak for lån, til Niels, af de flotte fotos.

Nyhedsbreve til Jer der ønsker det

Ønsker du at modtage besked hver gang et nyt Anemonenummer er lagt på hjemmesiden, så tilmelder du dig ved at gå ind på vores hjemmeside www.stefanshjemmet.dk og så foruden til venstre i menuen, hvor der står en rubrik med nyhedsmail. Der skriver man sin egen e-mailadresse, og klikker OK. Så modtager man automatisk nyhedsbrev når næste Anemoneblad er lagt på hjemmesiden. Vi satser jo på at udkomme kvartalvis. På side 2 kan du se hvor du kan kontakte os.